DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 13 januari 2005 *

I mål C-254/03 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i domstolens stadga, som ingavs den 13 juni 2003,

Eduardo Vieira SA, företrätt av J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier och D. Domínguez Pérez, abogados,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av S. Pardo Quintillán, i egenskap av ombud, biträdd av J. Rivas-Andres och J. Gutiérrez Gisbert, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

* Rättegångsspråk: spanska.

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna N. Colneric (referent), J.N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič och E. Levits,

generaladvokat: A. Tizzano,
justitiesekreterare: R. Grass,

med beaktande av det skriftliga förfarandet,

och efter att den 16 september 2004 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Eduardo Vieira SA (nedan kallat SAEV) har överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 3 april 2003 i de förenade målen T-44/01, T-119/01 och T-126/01, Vieira m.fl. mot kommissionen (REG 2003, s. II-1209) (nedan kallad den överklagade domen), varigenom rätten ogillade SAEV:s talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 19 mars 2001 om nedsättning av det stöd som beviljats för projekt ARG/ESP/SM/26-94 för att bilda ett gemensamt företag inom ramen för avtalet om förbindelser inom havsfiskesektorn mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Argentina (nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

Avtalet om förbindelser inom havsfiskesektorn mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Argentina

2 Avtalet om förbindelser inom havsfiskesektorn mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Republiken Argentina (nedan kallat fiskeavtalet) ingicks på gemenskapens vägnar genom rådets förordning (EEG) nr 3447/93 av den 28 september 1993 (EGT L 318, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 146).

3 I artikel 5.1 och 5.2 i fiskeavtalet föreskrivs följande:

"1. Parterna skall skapa gynnsamma förutsättningar för etablering i Argentina av företag vars kapital kommer från en eller flera medlemsstater i gemenskapen samt bildandet inom fiskesektorn av gemensamma företag och samriskföretag mellan argentinska fartygsägare och EG-fartygsägare i syfte att gemensamt utnyttja och, där det är lämpligt, gemensamt bereda argentinska fiskeresurser på de villkor som fastställs i protokoll 1 samt bilagorna 1 och 2.

2. Argentina skall medge de företag som avses i punkt 1 tillgång till de fiskemöjligheter som fastställs i protokoll 1 i enlighet med bestämmelserna i bilaga 1–4."

4 I artikel 2 e i fiskeavtalet definieras "gemensamt företag" som "ett civilrättsligt bolag som bildats av en eller flera EG-fartygsägare och en eller flera argentinska fysiska eller juridiska personer som är bundna genom ett avtal om gemensamt företag för utnyttjande och, där det är lämpligt, beredning av argentinska fiskeresurser i syfte att i första hand försörja gemenskapens marknad".

5 Enligt artikel 5.3 innebär bildandet av ett gemensamt företag i princip att det görs en överlåtelse av ett gemenskapsfartyg. Detta fartyg skall då strykas ur gemenskapens register.

6 Artikel 6 i fiskeavtalet har följande lydelse:

"Parterna skall välja ut projekt för de samriskföretag, gemenskapsföretag som etablerats i Argentina och gemensamma företag som föreskrivs i artikel 5 och som skall ha tillstånd att ta de fångstmängder som nämns i protokoll 1. Projekten väljs ut efter de metoder och kriterier som fastställs i bilaga 3."

7 I artikel 7.1 i detta avtal föreskrivs följande:

"I syfte att främja etableringen av sådana företag som föreskrivs i artikel 5 skall de projekt som parterna väljer ut i enlighet med artikel 6 vara berättigade till ekonomiskt bistånd i enlighet med protokoll 1."

8 I punkt 2 i bilaga 3 till detta avtal föreskrivs att projekt för bildande av gemensamma företag skall föreläggas kommissionen av medlemsstaterna "i enlighet med gemenskapsbestämmelserna".

9 Enligt punkt 3 i bilaga 3 till fiskeavtalet skall gemenskapen till den gemensamma kommittén överlämna en förteckning över de projekt som är berättigade till ekonomiskt stöd. I denna bestämmelse föreskrivs följande:

"Den gemensamma kommittén skall bedöma projekten enligt nedanstående kriterier:

a) Lämplig teknologisk utrustning för den planerade fiskeriverksamheten.

b) Arter och fiskezoner.

c) Fartygens moderna utrustning.

d) Total investering i projektet.

e) Investeringskostnad i fabriker på land.

f) EG-fartygsägarens och i förekommande fall den argentinske fartygsägarens tidigare erfarenheter inom fiskesektorn."

10 Enligt punkterna 4 och 5 i bilaga 3 till fiskeavtalet skall "den behöriga argentinska myndigheten och gemenskapen" godkänna projekten efter rekommendation av den gemensamma kommittén.

11 Protokoll 1 till fiskeavtalet bär rubriken "... fastställande av fiskemöjligheter och ekonomisk ersättning ...". I artikel 1 i protokollet fastställs de största årliga fiskemöjligheterna för överskottsarter (torsk *Macruronus magellanicus*, bläckfisk *Illex*, torsk *Salilota australis* eller *Macruronus whitsoni*) och icke-överskottsarter (argentinsk kummel) vilka är angivna i detta avtal.

12 Gemensamma företag skall ha tillstånd att fånga överskottsarter och icke-överskottsarter i de mängder som fastställts i protokoll 1 (artikel 6 i fiskeavtalet) och vara berättigade till ekonomiskt bistånd i enlighet med bestämmelserna i samma protokoll (artikel 7 i detta avtal).

13 I artikel 3 i protokoll 1 föreskrivs följande:

"1. ... gemenskapen [skall] bevilja ekonomiskt stöd till bildande av gemensamma företag ...

Detta ekonomiska stöd ... betalas ut till EG-fartygsägaren och skall täcka en del av dennes ekonomiska bidrag till bildandet av ett gemensamt företag ... eller strykning av de aktuella fartygen ur gemenskapens register.

2. I syfte att främja bildandet och utvecklingen av gemensamma företag skall gemenskapen till gemensamma företag som bildats i Argentina bevilja ekonomiskt stöd om femton procent av det belopp som betalas ut till EG-fartygsägaren. ...

...

4. Bestämmelserna för ansökan om och beviljande av gemenskapsstöd till EG-fartygsägaren enligt vad som avses i punkt 1 skall fastställas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna på området.

..."

Gemenskapsbestämmelser avseende gemensamma företag inom fiskesektorn

14 Den 18 december 1986 antog rådet förordning (EEG) nr 4028/86 om gemenskapsåtgärder för att förbättra och anpassa fiskeri- och vattenbrukssektorernas struktur (EGT L 376, s. 7). I denna förordning, i dess successivt ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 3944/90 av den 20 december 1990 (EGT L 380, s. 1), rådets förordning (EEG) nr 2794/92 av den 21 september 1992 (EGT L 282, s. 3) samt rådets förordning (EEG) nr 3946/92 av den 19 december 1992 (EGT L 401, s. 1) (nedan kallad förordning nr 4028/86), föreskrivs i artikel 21a–21d att kommissionen kan bevilja olika typer av ekonomiskt stöd till projekt avseende gemensamma fiskeföretag, under förutsättning att projekten uppfyller de villkor som fastställs däri. Stödbeloppet varierar beroende på de berörda fartygens lastkapacitet och ålder.

15 I artikel 21a i förordning nr 4028/86 definieras ett "gemensamt företag" som ett privaträttsligt företag "... som bildats av en eller flera fartygsägare i gemenskapen och en eller flera parter i ett tredje land ... för att fiska efter och eventuellt utnyttja fiskeresurserna i farvattnen under det tredje landets överhöghet eller jurisdiktion, för att i första hand tillgodose gemenskapens marknad". Kommissionen beviljar projekt avseende gemensamma företag ekonomiskt stöd som "skall täcka det ekonomiska bidrag från parten eller parterna i gemenskapen som motsvarar det kapital som investerats i det gemensamma företaget" (artikel 21c.1).

16 I artikel 44 i förordning nr 4028/86, vilken var tillämplig fram till den 31 december 1993, föreskrivs följande:

"Under hela tiden för gemenskapens ingripande skall den myndighet eller det organ som av den aktuella medlemsstaten har utsetts härtill, på kommissionens anmodan tillställa denna alla handlingar av vilka det framgår att de ekonomiska och andra villkor som uppställs för varje enskilt projekt är uppfyllda. Kommissionen kan i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 47 besluta att stödet tills vidare inte skall utbetalas, att det skall nedsättas eller dras in,

— om projektet inte genomförs som planerat, eller

— om vissa av de föreskrivna villkoren inte är uppfyllda, eller

..."

17 I och med antagandet av rådets förordning (EEG) nr 2080/93 av den 20 juli 1993 om tillämpningsbestämmelser för förordning (EEG) nr 2052/88 vad gäller Fonden för fiskets utveckling (EGT L 193, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 3699/93 av den 21 december 1993 om kriterier och förfaranden för gemenskapens strukturstöd inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och för beredning och avsättning av dess produkter (EGT L 346, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 198), har driften och finansieringen av gemensamma företag integrerats med Fonden för fiskets utveckling (FFU). Medlemsstaterna ansvarar hädanefter för att välja ut de projekt avseende gemensamma företag som skall finansieras. Även förvaltning och kontroll av projekten åligger medlemsstaterna.

18 Förordning nr 4028/86 upphävdes genom artikel 9.1 i förordning nr 2080/93, med verkan från den 1 januari 1994. Emellertid skall förordning nr 4028/86 och tillämpningsbestämmelserna till denna dock fortsätta att tillämpas på de stödansökningar som lämnades in före detta datum.

19 I artikel 3.1 tredje strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30) (nedan kallad förordning nr 4253/88), föreskrivs att kommissionen vid genomförande av de mål som anges i artikel 1 i förordning nr 2052/88 inom ramen för samarbetet skall säkerställa att stödet från strukturfonderna samordnas med det stöd som finansieras genom resurser som i gemenskapsbudgeten har anslagits för andra strukturpolitiska åtgärder. Enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 kan kommissionen, efter att ha genomfört en lämplig granskning av fallet, om "en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet" (artikel 24.1) "reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande" (artikel 24.2).

20 Genom artikel 54 i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1) upphävdes förordning nr 4253/88 från den 1 januari 2000. Upphävandet gjordes dock "utan att det påverkar tillämpningen av artikel 52.1". Enligt den sistnämnda bestämmelsen skall förordning nr 1260/1999 "inte påverka vare sig fullföljande eller ändring, inklusive helt eller delvis upphävande, av en stödform som ... kommissionen har godkänt på grundval av förordning ... nr 4253/88".

Sakförhållanden

21 De sakförhållanden som ligger till grund för talan vid förstainstansrätten återgavs på följande sätt i den överklagade domen:

"18 Inom ramen för fiskeavtalet framlade det spanska företaget [SAEV] ett projekt avseende bildande av ett gemensamt företag med firman Vieira Argentina, SA (nedan kallat VASA), vilket utgjordes av SAEV och en argentinsk fartygsägare. I projektet föreskrevs fiske efter arten tandnoting. Gemenskapsfartyget Ibsa Cuarto, som senare döptes om till Vieirasa XII, skulle användas i projektet.

19 Kommissionen informerade SAEV, genom skrivelse av den 13 oktober 1994, om att projektet inte kunde beaktas, eftersom den avsedda fiskarten inte finns bland de arter som omfattades av fiskeavtalet.

20 De spanska myndigheterna sände, i skrivelse av den 20 oktober 1994, kommissionen ett intyg om en ändring i fångstplanen som sökanden hade

meddelat dessa myndigheter. I planen angavs fångst i Argentinas exklusiva ekonomiska zon av de överskottsarter som anges i protokoll 1 till fiskeavtalet, nämligen torsk *Macruronus magellanicus*, *Salilota australis* eller *Macruronus whitsoni*.

21 Kommissionen upplyste SAEV, genom skrivelse av den 8 december 1994, om att den gemensamma kommittén den 5 och 6 december 1994 inte hade rekommenderat detta projekt, eftersom 'den argentinske intressenten fortfarande [ville] stå kvar vid tandnoting (en art som inte angivits i fiskeavtalet) i den fångstplan för projektet som framlagts för de argentinska myndigheterna'.

22 SAEV meddelade kommissionen, genom telefaxmeddelande av den 12 december 1994, att den argentinske intressenten hade 'avstått från att fiska efter tandnoting enligt en skrivelse till det argentinska generaldirektoratet för fiske och jordbruk av den 24 november 1994'.

23 De argentinska myndigheterna godkände projektet genom resolution nr 14/95 av den 14 juli 1995 och beviljade fisketillstånd för fartyget Vieirasa XII avseende överskottsarter. Fartyget fick enligt detta tillstånd fånga 1 204 ton *Macruronus whitsoni*, 1 204 ton *Salilota australis*, 301 ton *Macruronus magellanicus* och 301 ton av andra arter.

24 I skrivelse av den 18 juli 1995 ansökte det gemensamma företaget VASA hos de argentinska myndigheterna om att dessa skulle utöka det fisketillstånd som beviljats med stöd av fiskeavtalet med ett tillstånd avseende fångst av tandnoting.

25 Genom beslut av den 25 juli 1995 (nedan kallat beslutet om beviljande av stöd ...) beviljade kommissionen ekonomiskt stöd för det projekt som SAEV framlagt (projekt ARG/ESP/SM/26-94) 'på de villkor som fastställts genom bestämmelserna i [fiske]avtalet ..., tillämplig gemenskapslagstiftning och bestämmelser i bilagorna' (artikel 1).

26 I bilaga 1 till beslutet om beviljande av stöd av den 25 juli 1995 fastställs det stöd som beviljats SAEV, nämligen 1 881 936 ecu. I denna bilaga fastställs även det stöd som beviljats det gemensamma företaget VASA. Detta erhöll ett stöd motsvarande 15 procent av det belopp som beviljats SAEV, nämligen 282 290,4 ecu. Det totala stödbelopppet för projektet uppgick således till 2 164 226,4 ecu.

27 I bilaga 1 till beslutet om beviljande av stöd av den 25 juli 1995 föreskrivs även följande:

'Uppgifterna i denna bilaga får inte ändras utan föregående tillstånd från de argentinska myndigheterna och kommissionen.'

28 De argentinska myndigheterna beviljade genom resolution av den 14 november 1995 fartyget Vieirasa XII ett slutgiltigt fisketillstånd genom att minska mängderna överskottsarter till 750 ton *Macruronus whitsoni*, 230 ton *Salilota australis*, 230 ton *Macruronus magellanicus* och genom att införliva ett nytt fisketillstånd för 1 800 ton tandnoting.

29 Den 27 juni 1996 betalade kommissionen ut den första delen av stödet (80 procent).

30 Fartyget Vieirasa XII lämnade slutgiltigt argentinskt farvatten den 5 juli 1996 för att fiska på internationellt farvatten.

31 SAEV inkom med en begäran om utbetalning av återstoden av stödet den 25 februari 1997.

32 Kommissionen upplyste genom skrivelse av den 21 april 1998 SAEV om att förfarandet för att sätta ned gemenskapsstödet kunde komma att inledas om SAEV inte lämnade ett tillfredsställande svar. Kommissionen ansåg i denna skrivelse att det utgjorde en överträdelse av artikel 5.1 i fiskeavtalet och artikel 3.1 i protokoll 1 till detta avtal att fartyget hade lämnat argentinska farvatten den 5 juli 1996, eftersom gemensamma företag bildas i syfte att utnyttja och, där det är lämpligt, gemensamt bereda argentinska fiskeresurser.

33 SAEV inkom med sitt yttrande den 19 maj 1998. Företaget angav i denna skrivelse skälen till att det ansåg att villkoren för beviljande av stöd inte hade åsidosatts.

34 I skrivelse av den 9 juni 1999 upplyste kommissionen SAEV om att kommissionen ansåg att 'det med ledning av förklaringarna i skrivelsen av den 19 maj 1998 inte gick att dra några slutsatser avseende huruvida gemenskapslagstiftningen på området iakttagits. Genom förklaringarna bekräfta[de]s däremot att fartyget lämnat argentinska farvatten den 5 juli 1996'. Kommissionen förklarade att den av detta skäl 'beslutat att sätta ned det stöd som beviljats för projektet'. I skrivelsen anges beräkningsmetoden för nedsättningen och att ett belopp om 355 477 euro skulle återbetalas till kommissionen. Kommissionen angav att den skulle vara tvungen att 'fortsätta de pågående förfarandena avseende nedsättning och återbetalning' om SAEV inte instämde i den föreslagna lösningen.

35 Denna skrivelse följdes av en skriftväxling mellan SAEV (skrivelser av den 16 juli 1999, den 21 december 1999 och av den 5 april 2000) och kommissionens tjänstegrenar (skrivelser av den 23 september 1999 och av den 28 februari 2000). Även möten ägde rum mellan representanter för SAEV och kommissionens tjänstegrenar.

36 Kommissionen upplyste genom skrivelse av den 14 september 2000 SAEV om att den efter en ny beräkning funnit att ett belopp om 419 446 euro skulle återbetalas.

37 SAEV, som ansåg att kommissionen lagstridigt hade underlåtit att utbetala återstoden av gemenskapsstödet, anmodade genom skrivelse av den 21 september 2000 formellt kommissionen att göra detta.

38 I skrivelse av den 16 oktober 2000 upplyste kommissionen SAEV om att förfarandet för nedsättning av det stöd som beviljats fartygsägaren i gemenskapen pågick och att beslut skulle fattas efter samråd med ständiga kommittén för fiskerinäringen.

39 Genom [det ifrågasatta beslutet], som riktades till Konungariket Spanien och SAEV, satte kommissionen ned det ekonomiska stöd som beviljats SAEV. I artikel 2 i beslutet åläggs SAEV att återbetala beloppet 419 446 euro. I detta beslut omnämns inte en eventuell nedsättning av det stöd som beviljats det gemensamma företaget VASA.

40 I skälen till [det ifrågasatta beslutet] anges följande:

'2. Enligt artikel 1 i ... beslutet [om beviljande av stöd av den 25 juli 1995] beviljades stödet på de villkor som fastställts genom bestämmelserna i [fiske] avtalet ..., tillämplig gemenskapslagstiftning och bestämmelser i bilagorna.

3. I fiskeavtalet, och i synnerhet i artikel 5.1 i detta, föreskrivs att bildandet av gemensamma företag i Argentina har till syfte att utnyttja argentinska fiskeresurser på de villkor som fastställs i protokoll 1 samt bilagorna 1 och 2. Enligt artikel 6 i fiskeavtalet får de gemensamma företagen fånga de mängder som anges i protokoll 1.

4. I punkt 3.2.1 i del B på det formulär för ansökan om gemenskapsstöd som [SAEV] fyllt i och undertecknat anges uttryckligen att kommissionen enbart beviljar ekonomiskt stöd till projekt som avser utnyttjande av fiskeresurserna i de farvatten som ligger under ifrågavarande tredje lands överhöghet eller jurisdiktion.

5. ...

6. Beviljande av gemenskapsstöd för bildandet av det ifrågavarande gemensamma företaget var därför endast tillämpligt på de fångster som gjordes på fiskefartyget Ibsa Cuarto av de arter som anges i bilagorna till beslutet [om beviljande av stöd av den 25 juli 1995], nämligen *Macruronus whitsoni*, *Macruronus magellanicus* och *Salilota australis* och som fanns i argentinska farvatten.

7. Fartyget Ibsa Cuarto har upphört med fiskeverksamheten i Argentinas exklusiva ekonomiska zon från och med den 5 juli 1996 och återupptagit verksamhet på internationellt farvatten genom att fiska efter tandnoting utan att i förväg rådgöra med kommissionen och utan kommissionens tillstånd.'

41 Sedan kommissionen erinrat om att den fått vetskap om dessa förhållanden den 2 juli 1997, drog den i punkt 9 i [det ifrågasatta beslutet] slutsatsen att SAEV inte iakttagit villkoren för beviljande av ekonomiskt stöd. Kommissionen övergick därefter i punkterna 10–13 i detta beslut till beräkningen av nedsättningen av det ifrågavarande stödet. Kommissionen konstaterade först att SAEV, med tillämpning av den tabell som fastställts genom förordning nr 3699/93, hade rätt till ett stöd på 688 187 euro på grund av att fartyget Vieirasa XII slutligt överförts till det gemensamma företaget. Återstoden av det stöd som beviljats genom beslutet om beviljande av stöd av den 25 juli 1995 uppgår således till 1 193 749 euro (1 881 936 – 688 187). Eftersom fartyget Vieirasa XII endast varit verksamt i argentinska farvatten i tolv månader (av de 36 föreskrivna), drog kommissionen slutsatsen att SAEV endast hade rätt till en tredjedel av planerade 1 193 749 euro, nämligen 397 916 euro. Totalbeloppet av det sålunda nedsatta stödet uppgick enligt kommissionen därmed till 1 086 103 euro (397 916 + 688 187). SAEV hade redan erhållit 80 procent av stödet (1 505 549 euro) och var därför skyldigt att återbetala 419 446 euro till kommissionen."

Förfarandet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

22 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 juni 2001, väckte SAEV talan om ogiltigförklaring av det ifrågasatta beslutet.

23 Genom den överklagade domen ogillade förstainstansrätten talan och förpliktade sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Yrkanden i överklagandet

24 SAEV har yrkat att domstolen skall

— ta upp förevarande överklagande till sakprövning,

— upphäva den överklagade domen,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga de rättegångskostnader som har uppkommit vid domstolen och förstainstansrätten.

25 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— fastslå att det är uppenbart att den första grunden, den andra grundens andra del, den tredje och den femte grunden för överklagandet inte kan prövas,

— avvisa överklagandet i dess helhet, eller i förekommande fall, ogilla den del av överklagandet som tas upp till sakprövning,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

Bedömning av överklagandet

26 Till stöd för sitt överklagande har SAEV åberopat följande sex grunder rörande åsidosättande av gemenskapsrätten:

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller den rättsliga grunden för det ifrågasatta beslutet,

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller den gemensamma kommitténs och de argentinska myndigheternas roll,

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller tillämpningen av artikel 44 i förordning nr 4028/86 under förfarandet för nedsättning av det ekonomiska stödet,

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller tillämpningen av förordning nr 3699/93 vid beräkningen av nedsättningen av det ekonomiska stödet,

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller force majeure,

— åsidosättande av fiskeavtalet vad gäller nödvändigheten att erhålla ett tillstånd av kommissionen för att kunna lämna den argentinska fiskezonen.

Den första grunden

Parternas argument

27 SAEV har invänt mot förstainstansrättens bedömning i punkt 94 i den överklagade domen, enligt vilken "stöden med fog beviljades, med stöd av bland annat förordning nr 4253/88, [varför] kommissionen [var] materiellt behörig att grunda de ifrågasatta besluten även på denna förordning och särskilt på artikel 24 i densamma".

28 Beträffande denna fråga har SAEV hävdat att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att fastslå att beslutet om beviljande av stöd är grundat på förordning nr 4253/88, eftersom det i artikel 1 i detta beslut hänvisas till "tillämplig gemenskapslagstiftning".

29 Enligt SAEV finns det inte någon specifik bestämmelse i fiskeavtalet som rör möjligheten att sätta ned eller dra in ett ekonomiskt stöd. I själva motiven till beslutet om beviljande av stödet nämns endast förordning nr 3447/93 och ingen annan gemenskapsrättslig bestämmelse anges. Det förefaller alltså som om fiskeavtalet i princip är den enda rättsliga grunden för detta beslut.

30 Kommissionen anser att denna argumentation inte kan prövas då den huvudsakligen är identisk med den argumentation som lades fram i första instans.

31 I sak har den bland annat gjort gällande att hänvisningen till tillämplig gemenskapslagstiftning, såsom förstainstansrätten fastslog, i synnerhet skall tolkas som en hänvisning till förordning nr 4253/88. Enligt artikel 3.1 tredje strecksatsen i denna förordning är den tillämplig på de olika stöd som finansieras genom resurser som i gemenskapsbudgeten har anslagits för andra strukturpolitiska åtgärder. Det ekonomiska stödet för bildande av gemensamma företag inom ramen för fiskeavtalet har ett strukturpolitiskt syfte.

Domstolens bedömning

— Upptagande till prövning av grunden

32 Domstolen vill påpeka att om en klagande har invändningar mot den tolkning eller tillämpning av gemenskapsrätten som förstainstansrätten har gjort kan de rättsfrågor som bedömdes i första instans diskuteras på nytt vid ett överklagande. Om en klagande inte på det sättet skulle kunna grunda sitt överklagande på grunder och argument som redan hade använts vid förstainstansrätten, skulle överklagandeförfarandet nämligen till viss del förlora sin betydelse (se beslut av den 11 november 2003 i mål C-488/01 P, Martinez mot parlamentet, REG 2003, s. I-13355, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

33 Det följer emellertid av artikel 225 EG, artikel 58 första stycket i domstolens stadga och artikel 112.1 första stycket c i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart skall anges på vilka punkter domen ifrågasätts, samt de rättsliga grunder som åberopas till stöd för yrkandet om upphävande (se beslutet i det ovannämnda målet Martinez mot parlamentet, punkt 40, och där angiven rättspraxis).

34 Med den första grunden ifrågasätts i förevarande fall förstainstansrättens inställning i en rättsfråga som den hade att ta ställning till, nämligen tolkningen av dels fiskeavtalet, dels beslutet om ekonomiskt stöd. SAEV har angett vilken felaktig rättstillämpning som förstainstansrätten klandras för och har kritiserat den tolkning av gemenskapsrätten som förstainstansrätten har grundat sig på.

35 Den första grunden kan alltså prövas.

— Prövning av grunden

36 I artikel 3.4 i protokoll 1 till fiskeavtalet anges att bestämmelserna för beviljande av gemenskapsstöd till EG-fartygsägaren enligt vad som avses i punkt 1 i samma artikel skall fastställas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna på området.

37 I artikel 1.1 i beslutet om beviljande av stöd anges att stödet beviljas i enlighet med de villkor som bland annat ställs genom tillämplig gemenskapslagstiftning.

38 I det andra skälet i detta beslut hänvisas till syftet med gemenskapens strukturpolitik inom fiskesektorn. Den hänvisning till tillämplig gemenskapslagstiftning som återfinns i artikel 1 i sagda beslut skall därför förstås som en hänvisning till lagstiftningen rörande strukturpolitiska åtgärder.

39 Artikel 24 i förordning nr 4253/88, som har rubriken "Nedsättning, indragning och upphävande av stöd", omfattar bland annat ekonomiskt stöd som ges i strukturpolitiskt syfte. Såsom det framgår av sagda förordnings titel och av artikel 3.1 i sagda förordning, omfattar artikel 24 inte bara det ekonomiska stöd som ges genom strukturfonderna, utan även det stöd som finansieras genom resurser som i gemenskapsbudgeten har anslagits för andra strukturpolitiska åtgärder, såsom de som är i fråga i förevarande fall.

40 Det var alltså korrekt av förstainstansrätten att i punkt 92 i den överklagade domen fastslå att hänvisningen till "tillämplig gemenskapslagstiftning" måste förstås som en hänvisning till i synnerhet förordning nr 4253/88.

41 Av vad ovan anförts följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

42 Den andra grunden består av två delar.

43 Med den första delen har SAEV gjort gällande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten och fiskeavtalet genom att fastslå att kommissionen inte var skyldig att rådgöra med den gemensamma kommittén. SAEV har kritiserat förstainstansrättens bedömning, som återfinns i punkterna 104 och 106 i den överklagade domen, vari det anges: att "fiskeavtalet sönderfaller i två delar; den internationella delen, nämligen samarbete mellan gemenskapen och Republiken

Argentina, och gemenskapsdelen, som till exempel omfattar den finansiering som kommissionen beviljat fartygsägare i gemenskapen för att bilda gemensamma företag inom fiskeavtalet" samt "att bevilja ekonomiskt stöd till fartygsägare i gemenskapen för de valda projekten är däremot en ensidig åtgärd som ankommer på gemenskapen och som således omfattas av gemenskapsdelen av fiskeavtalet". SAEV har i detta hänseende hänvisat till ett annat fiskeavtal som gemenskapen har ingått och i vilket det i motsats till avtalet i fråga föreskrivs en mycket mer restriktiv behörighet för den gemensamma kommittén. SAEV har dragit slutsatsen att den senares deltagande, åtminstone som rådgivande organ, inte kan uteslutas.

44 Kommissionen har i synnerhet genmält att varken fiskeavtalet, förordning nr 3447/93 eller den tillämpliga gemenskapslagstiftningen innehåller några som helst bestämmelser enligt vilka det krävs att den gemensamma kommittén konsulteras för att ekonomiskt stöd som har beviljats av gemenskapen skall sättas ned eller upphävas.

45 Med den andra grundens andra del har sökanden gjort gällande att förstainstansrätten har åsidosatt gemenskapsrätten och fiskeavtalet genom att fastslå att kommissionen inte var skyldig att rådgöra med den argentinska myndigheten innan den satte ned det ekonomiska stödet. Sökanden har konstaterat att fotnoten på sidan 1 i bilaga 1 till beslutet om beviljande av stöd innehåller en notering enligt vilken "[u]ppgifterna i denna bilaga ... inte [får] ändras utan föregående tillstånd från de argentinska myndigheterna och kommissionen". Denna notering avser enligt sökanden även beloppet på det beviljade stödet.

46 Kommissionen anser att denna delgrund inte kan prövas, eftersom sökanden endast har upprepat de argument som har anförts vid förstainstansrätten och att överklagandet i vart fall inte kan vinna bifall på denna delgrund.

Domstolens bedömning

47 Utan att det är nödvändigt att avgöra frågan huruvida denna delgrund kan prövas, konstaterar domstolen att överklagandet i vart fall inte kan vinna bifall på denna delgrund.

48 Såsom generaladvokaten korrekt har påpekat i punkterna 52–56 och 62 i sitt förslag till avgörande, ankommer det enligt fiskeavtalet endast på gemenskapsmyndigheterna att bevilja ekonomiskt stöd.

49 Eftersom det för ett sådant beviljande alltså inte föreligger någon skyldighet att rådgöra med den gemensamma kommittén eller de argentinska myndigheterna, kan man inte göra gällande att det föreligger en sådan skyldighet i fråga om motsatta åtgärder.

50 Följaktligen kan överklagandet inte vinna bifall på den andra grunden.

Den tredje grunden

Parternas argument

51 Med den tredje grunden har SAEV gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte bifalla talan om ogiltigförklaring på grunden rörande tillämpning av bestämmelserna avseende nedsättning av ekonomiskt stöd. SAEV har gjort gällande att kommissionen tillämpade artikel 44 i

förordning nr 4028/86, som upphävts genom förordning nr 2080/93 (ikraftträdande den 1 januari 1994). Den 20 november 2000 rådgjorde nämligen kommissionen med den ständiga kommittén för fiskerinäringen med stöd av artiklarna 44 och 47 i förordning nr 4028/86. På sagda kommittés dagordning återfanns rubriken "Diskussion och samråd med omröstning — förfarande enligt artikel 44 i förordning (EG) nr 4028/86 (förvaltningskommitté)". Denna rubrik står enligt klaganden helt i strid med förstainstansrättens slutsats som uttrycktes i punkt 158 i den överklagade domen enligt följande: "Den omständigheten att kommissionen har rådgjort med en kommitté, vilket föreskrivs i förordning nr 4028/86, visar inte att det ifrågasatta beslutet ... grundats på denna förordning."

52 Kommissionen anser att denna grund inte kan prövas då klaganden dels har upprepat de argument som har anförts vid förstainstansrätten, dels på nytt har ingivit påstådd bevisning, nämligen dagordningen, vilken redan har bedömts av förstainstansrätten.

53 I sak har kommissionen konstaterat att det var frivilligt att tillämpa det förfarande som anges i artikel 44 i förordning nr 4028/86, att klaganden inte orsakades någon skada på grund av förfarandet och att förfarandet utgjorde en ytterligare garanti för opartiskhet.

Domstolens bedömning

54 Med den tredje grunden har SAEV ifrågasatt förstainstansrättens bedömning i punkt 158 i den överklagade domen. Genom denna bedömning dras en rättslig slutsats av en faktisk omständighet, och bedömningen måste anses vara en rättslig kvalificering som kan prövas av domstolen.

55 Förstainstansrätten har emellertid inte gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att fastslå att endast den omständigheten att samråd har skett med en

kommitté, vilket föreskrivs i förordning nr 4028/86, inte i sig är tillräckligt för att inkludera denna förordning i den rättsliga grunden för det ifrågasatta beslutet, vilket antagits efter detta samråd.

56 Överklagandet kan alltså inte vinna bifall på den tredje grunden.

Den fjärde grunden

Parternas argument

57 Med den fjärde grunden har SAEV gjort gällande att förstainstansrätten i punkt 159 i den överklagade domen har tillstått att kommissionen tillämpade den tabell för stöd som fastställts i förordning nr 3699/93. Enligt SAEV tillämpade emellertid inte kommissionen bestämmelserna i sagda förordning analogt, såsom förstainstansrätten fastslog i punkt 163 i sin dom, utan den tillämpade förordningen direkt. Följaktligen tillämpade kommissionen två olika förordningar, nämligen förordning nr 4028/86, i förevarande fall artikel 44 i den förordningen, vad gäller förfarandet, och förordning nr 3699/93 vad gäller beräkningen av nedsättningen. Den borde emellertid enligt klaganden ha beräknat nedsättningen genom att söka ledning i tabellen i förordning nr 3699/93, utan att gå utanför ramen för fiskeavtalet och med beaktande av de tabeller som är fastställda i det sistnämnda.

58 Att tillämpa den tabell som har fastslagits i förordning nr 3699/93 för de företag som omfattas av det system som inrättats genom fiskeavtalet medför en diskriminering, eftersom man avseende gemensamma företag utgår från en tabell med mycket lägre värden än den som har fastslagits genom fiskeavtalet.

59 Förstainstansrätten har alltså enligt klaganden gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att vägra att tillstå att kommissionen borde ha beräknat nedsättningen på grundval av det stöd som hade givits till det gemensamma företaget med stöd av fiskeavtalet, genom att ålägga det gemensamma företaget en nedsättning på 50 procent, liknande den som anges i förordning nr 3699/93, och att den inte borde ha tillämpat denna förordning direkt.

60 Tillämpningen av den tabell som fastslagits i förordning nr 3699/93 medför att en extra sanktionsåtgärd åläggs stödmottagaren.

61 Enligt klaganden hade kommissionen inte rätt att tillämpa denna tabell, eftersom det i fiskeavtalet inte görs någon hänvisning till de allmänna bestämmelserna avseende just denna fråga.

62 Kommissionen har erinrat om att förstainstansrätten i punkt 157 i den överklagade domen konstaterade att "[varken] förordning nr 4028/86 eller förordning nr 3699/93 utgör ... den rättsliga grunden för det ifrågasatta beslutet". Kommissionen har hävdat att den inte har tillämpat dessa förordningar, utan endast analogt har sökt ledning i dem.

Domstolens bedömning

63 Med den fjärde grunden har SAEV huvudsakligen gjort gällande att förstainstansrätten har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att vägra att tillstå att kommissionen inte borde ha tillämpat förordning nr 3699/93 direkt.

64 SAEV har emellertid inte invänt mot förstainstansrättens bedömning i punkt 163 i den överklagade domen, enligt vilken kommissionen endast var bunden av proportionalitetsprincipen vid beräkningen av det slutgiltiga stödbelopp som klaganden hade rätt till.

65 Det är alltså endast i förhållande till proportionalitetsprincipen som förstainstansrätten har fastställt att kommissionen hade fog för att analogt söka ledning i förordning nr 3699/93 för att fastställa det belopp som klaganden hade rätt till för överföringen av fartyget.

66 Även om SAEV har hävdat att förstainstansrätten, genom att tillstå att kommissionen hade rätt att tillämpa den tabell som var fastställd i förordning nr 3699/93, har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, har SAEV inte redogjort för på vilket sätt en sådan tillämpning skulle utgöra ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

67 Följaktligen kan överklagandet inte vinna bifall på den fjärde grunden.

Den sjätte grunden

Parternas argument

68 Med den sjätte grunden, vilken det är lämpligt att pröva före den femte, har SAEV kritiserat förstainstansrätten för att ha åsidosatt fiskeavtalet genom att i

punkterna 124 och 125 i den överklagade domen uttala att klaganden var skyldig att informera kommissionen om de problem som den hade stött på vid genomförandet av projekten och att SAEV borde ha inhämtat ett förhandsgodkännande från kommissionen innan det lämnade den argentinska fiskezonen, även om den hade erhållit ett uttryckligt godkännande av den behöriga argentinska myndigheten, som var skyldig att informera kommissionen om denna situation under den gemensamma kommitténs möten.

69 Förstainstansrättens slutsats i punkt 124 i den överklagade domen, att korrekta upplysningar hade gjort det möjligt för kommissionen att vidta eventuella åtgärder för att anpassa fiskeavtalet till de nya omständigheterna i enlighet med artikel 9.1 i detta avtal, kan enligt klaganden inte godtas. Kommissionen hade nämligen full kännedom om de omständigheter och de skyddsåtgärder som den argentinska myndigheten hade vidtagit, då organisationen för de berörda gemensamma företagen hade lagt fram en begäran till rådet och kommissionen om att sådana åtgärder skulle vidtas.

70 Kommissionen har i detta hänseende erinrat om artikel 24 i förordning nr 4253/88, enligt vilken den kan sätta ned eller upphäva det ekonomiska stödet om undersökningen visar att det föreligger oegentligheter eller viktiga förändringar för vilka kommissionens godkännande ej har begärts. Även om man av fiskeavtalet drog slutsatsen att kommissionen slutligen, av de argentinska myndigheterna under den gemensamma kommitténs möten, skulle informeras om att ett fartyg hade lämnat de argentinska vattnen, har klaganden åsidosatt den informations- och lojalitetsplikt som åligger mottagare av gemenskapsstöd.

Domstolens bedömning

71 Det framgår av bilaga 1 till beslutet om beviljande av stöd att inga ändringar kan göras av uppgifterna i denna bilaga utan föregående tillstånd från de argentinska myndigheterna och kommissionen.

72 Hänvisningen till det ändrade projekt (ARG/ES/SM/26-94) för bildande av ett gemensamt företag som SAEV lade fram och vari utnyttjande eller beredning av argentinska fiskeresurser uttryckligen nämns, är en del av samma bilaga.

73 Det var alltså korrekt av förstainstansrätten att i punkt 125 i den överklagade domen fastställa att de fartyg som hade använts av de gemensamma företagen inte borde ha lämnat Argentinas exklusiva ekonomiska zon utan föregående tillstånd från kommissionen.

74 Följaktligen kan överklagandet inte vinna bifall på den sjätte grunden.

Den femte grunden

Parternas argument

75 Klaganden har hävdat att förstainstansrätten har missförstått kommissionens skyldigheter vad gäller den rättsliga kvalificeringen av vissa faktiska omständigheter som force majeure.

76 Förstainstansrätten ansåg i punkt 145 i den överklagade domen att kommissionen i de ifrågasatta besluten inte var skyldig att beakta utarmningen av fiskeresurserna,

utan att klaganden borde ha begärt tillstånd av kommissionen innan den lämnade de argentinska farvattnen.

77 Denna slutsats strider enligt klaganden mot förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i de förenade målen T-61/00 och T-62/00, APOL och AIPO (REG 2003, s. II-635, punkt 72). Om det finns en administrativ praxis enligt vilken kommissionen skall pröva huruvida det föreligger ett fall av force majeure som innebär att den skall avstå från att upphäva stödet, skall denna praxis, även när den inte följer av några skriftliga bestämmelser, enligt den domen följas varje gång force majeure åberopas vid denna institution.

78 Klaganden har hävdat att kommissionen i sin skrivelse av den 28 februari 2000 förefaller ha tillstått att det förelåg force majeure. Kommissionen har, enligt klaganden, själv påpekat att den faktiskt kunde jämställa den tid då fartyget Vieirasa XII var overksamt i de argentinska farvattnen, nämligen tiden mellan den 5 juli 1996 (då den lämnade de argentinska farvattnen) och den 31 december 1996 (då tandnotingens biologiska återhämtningsperiod hade avslutats), med en verksam period. Att fartyget lämnade Argentinas exklusiva ekonomiska zon berodde helt på force majeure.

79 Kommissionen anser att denna grund inte kan prövas då förekomsten av force majeure inte vid något tillfälle åberopades i första instans.

80 I sak har kommissionen anfört att den aldrig har sagt att det förelåg force majeure. Den anser att den omständigheten att fartyget lämnat de argentinska farvattnen inte uppfyller förutsättningarna för att anses rättfärdigat på grund av force majeure, då det inte har visats att det förelåg "onormala och oförutsebara" omständigheter. Under alla omständigheter kan inte utarmning av resurserna anses vara en oförutsebar händelse.

Domstolens bedömning

81 Grunden kan prövas. I punkt 105 i ansökan om talans väckande åberopade SAEV, inom ramen för grunden "Problem som uppkommit genom att man i andra hand tillämpat de allmänna bestämmelserna om gemensamma företag", en inkonsekvens mellan å ena sidan den metod som använts för beräkning av nedsättningen av stödet och å andra sidan den omständigheten att kommissionen under förfarandet, enligt klaganden, hade tillstått att det förhållandet att fartygen lämnade de argentinska farvattnen när de argentinska myndigheterna ensidigt utfärdade fiskeförbud utgjorde force majeure.

82 Det var korrekt av förstainstansrätten att i sak anse att kommissionen inte borde beakta utarmningen av fiskeresurserna i den berörda zonen. Den erinrade i detta hänseende om att klaganden under alla omständigheter borde ha begärt ett förhandsgodkännande av kommissionen innan den lämnade de argentinska vattnen. Såsom framgår av prövningen av den sjätte grunden, är detta konstaterande korrekt. Det skulle inte göra någon skillnad om de omständigheter som SAEV har åberopat utgjorde force majeure.

83 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den femte grunden.

Rättegångskostnader

84 I artikel 122 första stycket i rättegångsreglerna föreskrivs att domstolen skall besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas. Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 skall tillämpas i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

Kommissionen har yrkat att SAEV skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans. SAEV har tappat målet och kommissionens yrkande skall därför bifallas.

På dessa grunder beslutar domstolen (första avdelningen) följande dom:

1) Överklagandet ogillas.

2) Eduardo Vieira SA skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter